

הזה, ויש מי שירש רוח מאותו היעוף שהוא נער, ששמו בשם רבו, ויש מי שירש רוח מלמטה של הארץ, כמו שאמר קהילת מי יודע רוח בני הארץ קהלה היא למעלה, ורוח בהמה היוצרת היא למטה לאرض.

תקון שבעה וארבעים

בראשית, ברא שית, וזה היום הששי, שנאמר בו ויהי ערב ויהי בקר יום הששי, כאן שלשה אמנים שניים. אף אחד הוציא מאורות ביום הרכיעי, שהיו תלויים ביום הראשון שנאמר בז אור, האמן השני הוציא את שרש המים, זהו שבחות ישרצו המים, וזה היה תלוי ביום השני שנאמר בו מים, זהו שבחות יהי רקיע בתוך המים. כאן מים ובכאן מים. האמן השלישי החזיא עשבים וזרעים) בנגד היום השלישי, שנאמר בו בראש הארץ דשא עשב מורייע זרע למינего, ונאמר ביום הששי פרו ורבו ומלאו את הארץ. מה זה ומלאו את הארץ? אלא אותה שBITה יבשה ביום השלישי, נאמר אכן ומלאו את הארץ, וזה שבחות מלא כל הארץ בבבדו, וזה ברוך שם קבוע מלכותו לעולם ועד. קדוש קדוש יהו"ה צבאות"ת נגיד יקו המים מתחם הארץ, כבבדו ומלאו את הארץ, מאי ומלאו היבשה, בנגד מלא כל הארץ בבבדו. ביום השלישי התפקנו שש הדרגות של הפסח, וכן נברא אדם בצלמו, שהוא מוקן לשבת על הפסח. זהו שבחות יבשה הארץ, אתרם הכא ומלאו את הארץ, הכא הוא דכתיב (ישעיהו ז) מלא כל הארץ (דף גב ע"ב) בבבדו, ורק ברוך שם קבוע מלכותו לעולם ועד, קדוש קדוש קדוש יהו"ה אלהים את הארץ את הארץ בצלמו.

מהאי יעוף, ואית מאן דירית רוחא מההוא יעוף דאייהו נער, שמיה בשם רביה, ואית מאן דירית רוחא מלטא דארעא, פמה דאמר קהילת (קהלת ג כא) מי יודע רוח בני הארץ העלה היא למעלה, ורוח בהמה הירדת היא למטה לאرض.

תקונא שבע וארבעים

בראשית ברא שית, ורק יומא שתיתאה, דאמיר ביה (בראשית א לא) ויהי ערב ויהי בקר יום הששי, הכא תלת אומניין תנינין, אומן חד אפיק נהוריין ביומא רביעאה, דהו מלין ביומא קדמאת דאמיר ביה אור, אומנא תניננא אפיק ריחשא מפייא, הכא הוא דכתיב (שם ס) ישרצו המים, ורק תה מליא ביומא התניננא, דאמיר ביה מים, הכא דכתיב (שם ז) יהי רקיע בתוך המים, הכא מיא והכא מיא, אומנא תליתאה (אפיק עשבין ורusion) לקלבל יומא תליתאה, דאמיר ביה (שם יא) פרשא הארץ דשא עשב מזריע זרע למינego, ואתרם ביומא שתיתאה (שם כח) פרו ורבו ומלאו את הארץ, מאי ומלאו את הארץ אלא היה דהות יבשה ביומא תליתאה, אתרם הכא ומלאו את הארץ, הכא הוא דכתיב (ישעיהו ז) מלא כל הארץ יהו"ה צבאות"ת (ישעיהו ז), לקלבל יקו המים מפתחה השמים אל מקום אחד (בראשית א ט) ותראה היבשה, לקלבל מלא כל הארץ בבבדו. ביומא שתיתאה אתקנו שית דרגין דקרים, וביה אתרמי אדם בצלמו, דאייהו מוקן לשבת על הפסח, הכא הוא דכתיב (שם ז) ויברא אלהים את הארץ בצלמו, וכאן שמי מצות, אחת - נעשה אדם בצלמנו כדמותנו, והשניה - ויברא

קדמותנו (שם ז), והניננא ויברא אלהים את הארץ בצלמו.